

РУКОПИСИ НЕ ГОРЯТЬ...

СЬОГОДНІ ВПЕРШЕ ПОБАЧИТЬ СВІТ СТАТТЯ НАЙВІДОМІШОГО У ПАМ'ЯТІ СТАРШОГО ПОКОЛІННЯ ЛЮДЕЙ КЛЕВАНЩИНИ ХІРУРГА МИКОЛИ НОСАЛЬЧУКА «РОЗВИТОК ХІРУРГІЧНОЇ СЛУЖБИ РІВНЕНЬСЬКОГО РАЙОНУ».

Польський оздоровчий табір, потім стаціонар, у якому знаходилось хірургічне відділення Клеванської лікарні. Сучасний вигляд.

Цю статтю, власноруч написану скоріше всього, у 1987 році, Миколою Кузьмичем Носальчуком, для Рівненської ЦРЛ Микола Каспришен. Ми йому за це щиро вдячні.

Микола Олександрович, як і ряд інших нині практикуючих лікарів старшого покоління, знав Носальчука особисто і вважає його одним із своїх учителів.

Запропонована читачам стаття носить характер певного звіту – досить розповсюдженого «жанру» в радянський період, але написана професійно, із знанням справи. І хоча носить «тодішній» відбиток, цим, що у ній фіксуються основні дати зародження і розвитку хірургії в Рівненському районі. Можливо, комусь не сподобається певний «радянський стиль» викладу матеріалу, але, зауважимо, що іншого тоді на районному та і на інших рівнях не існувало, і якби Носальчук намагався тоді писати по-іншому, хтозна, чи відбувся би він взагалі як хірург...

Безумовно, постать Миколи Кузьмича для нашої Клеванщини

неординарна. Його ім'я до сих пір із вдячністю згадують сотні людей, які дожили до нашого часу. Ця стаття про трьох визначних лікарів Клеванщини: Миколу Кузьмича Носальчука, Петра Никаноровича Івчика та Георгія Володимировича Горлинського. Життя їхнє склалося так, що усі вони, ледь переступивши 60-літній рубіж, пішли один за одним у вічність так, неначе разом згоріли, світивши іншим...

Микола Носальчук народився у селі Бронники у бідній селянській родині. У практичну медицину прийшов, коли уже став сімейним чоловіком. Закінчив медичний факультет Львівського університету. Цілком випадково, судячи з його біографії, потрапив на роботу в Клевань. Зустріч з тодішнім головним лікарем Клеванської лікарні В.Х. Астрахановим стала для нього вирішальною. Останній вмовив молодого лікаря стати його підлеглим. Утім, в ті часи це означало можливість віднайти не тільки свою гавань, а і можливість самореалізації. Якщо ти

хлопець талановитий. Носальчук був саме такий...

(див. сучасне фото). Оперувати в ядугу на наші дні, як для лікарні, тіснувата, але капітальна – до сих пір успішно стоїть. В радянський період тут не один наш земляк знову народився на світ. Не без зусиль Носальчука і його колег. Нині в будівлі – квартири клеванців...

Місцеві архіви чітко закарбували період, коли Носальчук очолював хірургічне відділення ЦРЛ: з 1.08.1953 по 23.11.1991 рр. Майже 40 літ, а точніше – 3 тисячі днів... Дошка з такими ж зазначеними на ній датами сьогодні висить у вестибюлі хірургічного відділення сучасної Рівненської ЦРЛ. Нині у її стінах працюють вдячні учні Миколи Кузьмича...

Три тисячі днів... Якщо середньо статистично по одній операції на день... І за кожною – людське життя...

Земни Ангел-хранитель...

Віктор ПАРФЕНЮК.

» 3